

[Gert Petersen.]

man moralsk har forpligtet sig på ideen, var det vel nok meget godt at være i god tid og komme i gang med at drøfte den med det samme.

Det ser ud til, at Danmark i løbet af de næste 12—13 måneder skal deltage i, så vidt jeg kan se, 12 meget vidtrækkende beslutninger vedrørende integration på 12 afgørende områder. Det er dog nødvendigt, at vi får disse spørgsmål debatteret, så vi ved, hvad for en politik den danske regering har i disse sager, hvis den har en politik. Hvis den ikke har det, må vi hjælpe den med at få udarbejdet én.

Man kunne naturligvis oprigtigt talt anlægge den betragtning, at når nu de dernede i Paris blev enige om, at man på 12 store, omfattende og komplicerede områder skal have udarbejdet fælles programmer i løbet af de næste 13 måneder, er det simpelt hen udslag af ambitiøst galimatias uden nogen som helst forbindelse med virkeligheden, for i hvert fald hvis de små lande skal deltage i disse forhandlinger, får de dårlig nok tid til at regere derhjemme.

Men over for det står, at den danske regering faktisk har forpligtet sig til dette omrattende program, og derfor er det rimeligt at få at vide, hvad den vil på de forskellige områder.

Så griber man til statsministerens svar i håb om at blive klogere. Jeg synes ikke, man bliver synderlig klogere. Det behøver selvfølgelig ikke at være statsministerens skyld, bevar mig da vel! Men jeg synes nu nok, at han har et vist medansvar. For det første er der sager, der slet ikke berøres, men som spillede en rolle i communicateet, endda en stor rolle. Andre sager, som kun spillede en meget lille rolle i communicateet, og som man udtaler sig meget uklart, eller skal vi sige i runde vendinger om i communicateet, er blevet til store sager i statsministerens redegørelse. Det er måske udtryk for, at Danmark og den danske regering på væsentlige punkter lægger andre nuancer, andre linjer, i det end de andre fællesmarkedslande, og det ville jo være interessant at få det belyst. Men indtil videre må jeg i hvert fald blot konstatere, at der er forskel mellem communicateet og statsministerens redegørelse her.

Statsministeren siger, at han er ked af

denne debat, for den kommer alt for tidligt oven på den dybtgående debat i Danmark om EF-spørgsmålet. Det forstår jeg ikke. Dertil må jeg da sige: jeg er ked af, at den danske regering alt for tidligt oven på den dybtgående debat om fællesmarkedsspørgsmålet har forpligtet sig moralsk i Paris på en række områder, som ikke gik ind i den debat, der blev ført herhjemme, eller som i hvert fald tilhængerne af indtræden i fællesmarkedet dengang sagde nej til at lade gå ind i debatten. Men Danmark har forpligtet sig moralsk i Paris, og derfor er det rimeligt og demokratisk og naturligt, at der kommer en debat i folketinget om noget så vidtgående som communicateet fra Parismødet.

Statsministeren siger som den almindelige besvarelse på mit spørgsmål, at Danmark vil føre

„en politik i overensstemmelse med den erklæring, som blev udsendt fra topmødet.“

Ja men så er den erklæring måske endnu vigtigere, end vi andre troede, og så er det endnu mere nødvendigt, at vi kommer til bunds i, hvad det er, Danmark har forpligtet sig til gennem denne erklæring.

Må jeg lige indskyde, når jeg nu hele tiden vender tilbage til, hvad der blev sagt før og efter den 2. oktober, at jeg har haft det indtryk — og jeg skal belyse det, hvis det bliver nødvendigt, med citater af de ansvarlige politikere — at Danmark ville stille sig, jeg vil ikke sige negativt, men køligt over for en egentlig integration på de områder, hvor det ikke var forudset i selve Romtraktaten. Nu ser jeg ikke desto mindre, at markedssekretariatet har fået nyt brevpapir, og her taler man både på dansk og internationalt — det sidste er på engelsk, og det er da i sin orden, at man også gerne vil meddele den engelsktalende verden, hvem man er; det skal jeg ikke protestere imod. Men jeg synes nok, at det er en interessant oversættelse af ordet „markedssekretariatet“, for det hedder nu på det internationale sprog „Secretariate for European Integration“, altså „sekretariat for europæisk integration“. Jeg forstår, at man åbenbart i markedssekretariatet er af den opfattelse, at hvis de ikke kan klare det dernede i Paris med integrationen, så kan vi i Danmark, for vi har ansat et specielt sekretariat med henblik på den europæiske integration.